

Du skal forestille dig en forestilling fremført af to sangere og en syngende powertrio samt et kor. De to sangere og de tre i powertrioen er i hvert fald over tres. Koret er nok lidt mere aldersmæssigt blandet.

Vi er herude i landet, i den lille by Vårsager, hvor de fem hovedpersoner og de øvrige lige så almindelige indbyggere har deres dagligdag. Her er der lige så mange banalt udviklede følelser som alle andre steder i vores menneskeverden. Og heller ikke her kan vi få det hele med, og det er derfor enhver forestilling skal have mindst en tilskuer, der kan forestille sig noget mere.

Da pulsen er vigtig, er metrikken osse meget bevidst, der er puls i og bag både sange og recitativer. Og jeg kan kun beklage at der (endnu) ikke er musik til, men den er jeg ikke god nok til at lave. Så du skal nok prøve at læse det højt indeni dig selv og have alle gentagelserne med, så kan du måske forestille dig musikken. Jeg håber det virker. Forestillingen hedder

Vårsager Topkap & Tårnur

et fin de siecle melodrama

med tekst af
Preben Hammer Jensen
september 2021

Koret står i en halvcirkel bag de fem frontfigurer, der nævnt fra kongeside til dameside er:

Sang:	Peter Arthur Jacobsen, pensioneret matematiklærer
Guitar og sang:	Tommy K, pensioneret tømrersvend, stadig med langt hår
Trommer og sang:	Maria Jacobsen, dødt Dyhr, pensioneret biologi- og gymnastiklærer
Bas: og sang	Veronica Brueghel, pensionist på beskyttet adresse i det tidligere Vårsager Missionshus, oprindeligt fra Rotterdam
Sang:	Benjamin Clausen, pensioneret mekaniker, formand for Vårsager Idrætsforening

Koret er de øvrige indbyggere i Vårsager. En i koret viser sig osse senere at kunne betjene en elektrisk guitar.

Akt 0: PROLOGISK PRÆSENTATION

Kor recitativ med en smule solosang af Benjamin:

Benjamin Clausen

Kor: Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
han mindes ikke krigen
han legede med biler

Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
han legede med biler
han mødte osse Åse
det var en mindre landsby
med sogneråd og -foged

B: Jeg var herfra - hun var herfra
vi var herfra - det var kærlighed

Kor: Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
han legede med biler
og startede i skole
de sad ved tomandsborde
så han sad der ved Åse
og læreren var venlig
og lod dem lære noget

Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
han startede i lære
og legede med biler
i byens lille værksted
der blev han osse udlært
og blev bestemt forlovet
naturligvis med Åse

Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
og Benjamin og Åse
de blev da gift i kirken
og Åse blev fru Clausen
og selvom det var barnløst
var de vist lykkelige

B: Jeg var herfra - hun var herfra
vi var herfra - det var kærlighed

Kor: Fra starten af den sidste krig
var livet tændt i Benjamin
han levede med Åse
til hun faldt om på cyklen
en dag på vej i Brugsen
det var en hjerneblødning
der væltede det hele

Fra Benjamin var fyrre år
har han nu været enkemand
og passet sin forretning
og passet sine biler
og passet på sin hjemstavn
og passet fodboldklubben
hvor han har været formand
i femogtyve år

B: Jeg kan græde, jeg kan grine
jeg kan altid holde stand
jeg har fundet min rutine
i at være enkemand

Skægget er studset og skjorten er strøget
og jeg bærer alderen udenpå tøjet
jeg har det og tar det med sindsro og ro
jeg har fundet min rutine
i at være enkemand

Kor recitativ og sang med en smule solosang af Peter Arthur:

Peter Arthur Jacobsen

Kor: Da Peter Arthur var en ung student
og ville læse sociologi
blev statistikken som et brækket ben
hvor alle knogler var af flyvesand

PA: Jeg belyser og blir blændet
mine stakkels øjne klør

Kor: Det var en så uheldig metafor
at han til sidst gav op og meldte fra
og endte på et seminarium
hvor han blev lærer i matematik

PA: Jeg belyser, jeg belyser
jeg belyser helt præcist

Kor: Der mødte han Maria, der var sød.
De giftede sig efter et par år
de fik en datter og de fik en søn
og stillinger på vores skole her

PA: Jeg belyser verden lige med forsimple zigzaglyn
og jeg elsker briller med sofistikeret tunnelsyn
jeg må stå på klippegrund og få præcis stringens i rammen
vi kan ikke bare sådan krølle overblikket sammen

Kor: Og ungerne blev voksne og drog af
mens Peter Arthur og Maria blev

Kor sang: Pas på, pas på, pas bare på,
Maria Dyhr er ikke billig

PA: Jeg belyser verden lige med forsimple zigzaglyn
og jeg elsker briller med sofistikeret tunnelsyn
jeg må stå på klippegrund og få præcis stringens i rammen
vi kan ikke bare sådan krølle overblikket sammen

Kor recitativ med en smule solosang af Veronica:

Veronica Brueghel

Kor: Veronicas mor var blot en teenagetøs
hendes far var en indonesisk sejler
som barn var hun lidt af en tilfældighed
og hun boede hos sin gamle mormor
sin mor så hun ikke alt for meget til
men beholdt trods alt efternavnet Brueghel

Veronica flygtede fra Rotterdam
et par måneder før hun fyldte femten
hun drev om som en flaskepost med blankt papir
til hun endte hos Jonathan i Herning
han gav hende sikkerhed og fire børn
og lidt tæsk når han mente at hun trængte

Veronica mistede den yngste søn
det var noget med hans hjerte, sagde lægen
og Jonathan ramte det vist særligt hårdt
han begyndte at slå hårdere og mere
Veronica blev til hun fik nok en nat
hun og drengene tog ned til politiet

Veronika måtte til et sikkert sted
så hun måtte flytte til en ny kommune
og Vårsager var den by man havde valgt
den lå meget langt fra Jonathan og Herning
Missionshuset det var netop blevet købt
og sku ikke bare stå der og forfalde

Veronica endte med at få et job
og faldt efterhånden osse ind i byen
og drengene voksede som drenge gør
og blev voksne og drog videre i verden
Veronica sidder i sit eget hus
og er klar til meget meget mere

V: Jeg var gennemsigtigt svag, jeg var utroligt nem at presse
jeg har lagt min fortid bag mig, fået hemmelig adresse
i det gamle missionshus her i byen

Alt i alt så var betingelserne hele tiden svære
det er nærmest ubegrænset hvad en fremmed fugl skal bære
osse her, I'm still some kind of stranger everywhere

Jeg er glad for mit missionshus, and I don't give a fuck
I kan tænke hvad I vil, her er jeg hjemme
jeg har købt det og betalt det og det holder sgu nok
her i huset er det mig der kan bestemme

Jeg er glad for mit missionshus, her er masser af plads
når jeg danser er det næsten alt for meget
når jeg lægger mig og sover på min dobbeltmadras
ved jeg osse der er plads til mer på lejet

hvorfor kan
Benjamin Clausen
ikke se det ?

Veronica synger et kort intermezzo:

Veronica Papfigur

V: Ja, jeg er en papfigur
en papfigur - en papfigur
ja, jeg er en papfigur
hver gang jeg træder frem

Det var mit liv, it was my fate
et liv med både love and hate
og jeg er nok for flad til dybe refleksioner

Ja, jeg er en papfigur
en papfigur - en papfigur
en halvblodsparodi
med mening indeni
det vil jeg så be jer om at se
forbi

Kor recitativ med en smule solosang af Maria:

Maria Dyhr Jacobsen

- Kor:** Maria var en grundigt flittig pige
med voldsom interesse for naturen
hun havde et herbarium med blomster
og kendte til diverse fuglesange
- M:** Hjertet pumper, hjertet banker
pumper blodet i min krop
- Kor:** Hun ville være lærer i naturen
og lære børn op i naturens glæder
så alle børn ku få en dejlig barndom
så seminariet var helt nødvendigt
- M:** Det var mine unge dage
lærebøger fyldt med puls
- Kor:** Hun mødte Peter Arthur hvor hun læste
de giftede sig praktisk og stilfærdigt
og fik en datter og en søn ret hurtigt
og hver sin stilling her på byens skole
- M:** Det handler om puls, om levende puls
i bevægelser fra bunden op i initiativ
det handler om puls - -
det handler om underliv
- Kor:** Og ungerne forsvandt da de blev voksne
så her bor Peter Arthur og Maria
- M:** Så lad os bare springe op på de versefødder
lad os bare få skrællet nogle gulerødder
og lægge underbukserne - pænt på plads i skabet
så længe der er puls er der liv
så længe der er liv er der håb
ja, så længe der er puls er der liv er der håb

Kor recitativ med en smule solosang af Tommy:

Tommy K

Kor: Tommy K, Tommy K
føler han er født som blomst
føler han er blomsterbarn
føler, føler, føler, lever i det

Tommy K, Tommy K
kører knallert uden hjelm
elsker træer, elsker træ
elsker når musikken indtar verden

T: Og skjorten er fri af de løsladte flipper
når nu jeg er langt over tyve
og huden slår folder og tænderne vipper
og knoglerne knirker stabilt når jeg knepper
og tanken kan stadigvæk flyve

Kor: Tommy K, Tommy K
ryger blade og tobak
ryger op og ryger ned
for at vide hvad der virker i ham

Tommy K, Tommy K
er den glade tømrersvend
uforfærdet, uforsagt
føler og forblir og lever i det

T: Jeg fik ikke meget kage på min rusketur
jeg fik bare noget at drikke
og jeg ved jeg slugte nøglen til mit flyvefiskebur
og jeg skammer mig slet ikke

Kor: Tommy K, Tommy K
har vist altid boet her
ja, det tror han da han har
sådan er det da, så vidt han husker

Tommy K, Tommy K
ved at alt hvad han har glemt
usorteret, skidt, kanel
stadig lever usagt i hans hjerte

Benjamin og Peter Arthur og Veronica og Maria og Tommy synger i kor:

Vi er gamle nok til langsom tale

Ja, vi anerkender arv og gæld og alder
og vi hober visdom op i rodebunker
og vi mærker hvor naturligt knokler kalder
men der er en tid mens blodet stadig dunker
 en hurtig hund kan æde af sin egen hale
 det er i hvert fald hvad den tror
 vi er gamle nok til at føre langsom tale
 sådan får vi det sidste ord - sådan får vi det sidste ord
 når I andre er løbet

Vi er da for længst meldt ud af ældresagen
og vi spiller med hvor lydene er tunge
og vi holder vores fester sidst på dagen
og så er vi stadig sammen med de unge
 en hurtig hund kan æde af sin egen hale
 det er i hvert fald hvad den tror
 vi er gamle nok til at føre langsom tale
 sådan får vi det sidste ord - sådan får vi det sidste ord
 når I andre er løbet

Vi skal nok nå det hele - vi skal nok nå det hele
med fire fjerdedele

Vi har allerede taget vores skalpe
i vitrineskabet flyder det med priser
og så overlader vi til hundehvalpe
at erfare at det er sig selv de spiser
 en hurtig hund kan æde af sin egen hale
 det er i hvert fald hvad den tror
 vi er gamle nok til at føre langsom tale
 sådan får vi det sidste ord - sådan får vi det sidste ord
 når I andre er løbet

blackout

Akt 1: **GENERALFORSAMLING I VÅRSAGER IDRÆTSFORENING**

Benjamin aflægger

Formandens beretning

Vi færdes som regel på velkendte stier
og plejer fordi vi er nødt til at pleje
på fastlagte pladser ved borde og bænke
og så kan vi osse få plads til at tænke
så ikke det stivner i formstøbt forstening
alt være i Vårsager Idrætsforening

Jeg skal fatte mig i korthed uden mange dikkedarer
i formandens beretning
jeg forventer heller ikke I har mange kommentarer
til formandens beretning
det så sort ud, det skal siges, men det gik, vi slap med skrækken
og det endte med at førsteholdet holdt sin plads i rækken
og på drengeholdet er der nogle lovende talenter
det kan blive noget stort, hvis det da går som vi forventer

Vi færdes som regel på velkendte stier
og plejer fordi vi er nødt til at pleje
på fastlagte pladser ved borde og bænke
og så kan vi osse få plads til at tænke
så er det fornuftigt og så gir det mening
at være i Vårsager Idrætsforening

Jeg kan høre hvad jeg siger, det der kommer ud af munden
en aflagt, træt beretning
jeg kan høre gruset knase når den skraber over bunden
en aflagt, træt beretning
men vi lever godt af genbrug og af bæredygtig omgang
og vi mærker den stabile drift der er i vores tomgang
når jeg holder vores forspand fast i roligt stramme tømmer
er der netop luft i overfladespejlet hvor vi drømmer

Vi færdes som regel på velkendte stier
og plejer fordi vi er nødt til at pleje
på fastlagte pladser ved borde og bænke
og så kan vi osse få plads til at tænke
måske gir det plads til en ekstra forgrening
på stammen i Vårsager Idrætsforening

Benjamin synger et kort intermezzo:

Benjamin Papfigur

Ja, jeg er en papfigur
en papfigur - en papfigur
ja, jeg er en papfigur
hver gang jeg træder frem

Nok er det mig der synger her
og uanset hvor flad jeg er
vil jeg i hvert fald gerne ses som formand

Veronica kommer med et forslag

Svaner & Sportsdans

Jeg gik til dans dengang som barn i Rotterdam
jeg var altid allermost mig selv i dansens svaneham
og jeg puttede i dunene og fjer i mange lag
og jeg lettede fra alle skolens små eksamensfag
Smid et dygtigt smil i kroppen, lad den hofte, lad den gyngeså
så vidunderligt og pragtfuld og så ofte den kan synge
let your body grab the groove og lad så bare lyden styre
så er dansen verdens allerbedste sport

Det der med dans blev aldrig noget jeg fortrød
der var liv i svanedansen, det var aldrig svanens død
det var godt for sjæl og krop og det var godt for hår og hud
hvis vi skal ha nye grene, så er sportsdans da et bud
Smid et dygtigt smil i kroppen, lad den hofte, lad den gyngeså
så vidunderligt og pragtfuld og så ofte den kan synge
let your body grab the groove og lad så bare lyden styre
så er dansen verdens allerbedste sport

Så lad os danse her i vores andedam
i den sportsdans der kan løsne op og aldrig blir for stram
hvis man ikke selv har prøvet ved man ikke hvad der sker
når man mærker bæreevnerne i svanehammens fjer
Smid et dygtigt smil i kroppen, lad den hofte, lad den gyngeså
så vidunderligt og pragtfuld og så ofte den kan synge
let your body grab the groove og lad så bare lyden styre
så er dansen verdens allerbedste sport

Peter Arthur afviser (vist nok) forslaget, han synger i hvert fald

Kunst & Gammel Vinyl

Jeg elsker, jeg elsker når livskraften spiller
i gammel vinyl med koncentriske riller
bevaret i grunden skal bunden fungere
så kan vore spillere improvisere
musik er en ordentlig kunst

Vi skal altså lære de unge at skelne
det kunstige tandpastasmil fra det sjældne
og kampen fra dans med dens kyssen og krammen
den forskel skal med, hvis vi blander det sammen
forklæder vi idræt som kunst

Der skal være skel, det er dem der forener
jeg håber bestemt det er klart hvad jeg mener
vi skal ikke gange, vi skal dividere
og det er kun sådan vi kan respektere
og holde af sport og af kunst

Marie afviser forslaget om sportsdans, hun synger

Kaffen & Det Bløde Brød

Jeg vil meget gerne danse for at more mig
men jeg gider ikke danse for at vinde
selve dansen har et element af lyst og leg
og med sportsdans vil det element forsvinde
for i sporten er man aggressiv, i dansen er man sød
her i klubben kan vi danse efter kaffen og det bløde brød

dine forslag til fornyelse er da al ære værd
de kan bare ikke bruges
de kan bare ikke bruges her

Jeg vil gerne prøve nyt, men det skal passe her
det skal altså være noget vi kan kende
hvis vi åbner op for alt så ved vi hvad der sker
vores fællesskab blir såret, det vil ende
med at alt vil gå i stykker, det blir klubbens død
her i byen vil vi danse efter kaffen og det bløde brød

jeg beklager at jeg måske lyder lidt bastant og hård
du må meget gerne komme
med et bedre forslag næste år

Tommy K bryder sig vist heller ikke om Veronicas forslag, han synger

Flyvefisk fri

Jeg bryder mig ikke om indhegnet dans
og regler og tilladte trin efter bogen
man tror man får fat i sin syvende sans
og sidder så bare og spræller på krogen
og jeg er en flyvefisk, flyvefisk fri
med flyvende flyvende flyvekemi
og kun fra naturlige kilder

Jeg bevæger mine arme, mine øjne som jeg vil
mine hofter er det bare mig der styrer
mine hænder, mine tænder vil da spille frie spil
både krop og sjæl er fuld af sultne myrer
de bevæger sig, det kilder
så bevægende hver gang musikken spiller

Jeg bryder mig ikke om indhegnet dans
og regler og tilladte trin efter bogen
man tror man får fat i sin syvende sans
og sidder så bare og spræller på krogen
og jeg er en flyvefisk, flyvefisk fri
med flyvende flyvende flyvekemi
og kun fra naturlige kilder

Jeg kan ikke ha begrænsninger i handlinger og sprog
mine tanker skal ha lov at overleve
jeg kan ikke leve livet efter skriften i en bog
eller tanker i epistler og i breve
jeg har droppet armbåndsuret,
brændt kalenderen og tænkt mig ud af buret

Jeg bryder mig ikke om indhegnet dans
og regler og tilladte trin efter bogen
man tror man får fat i sin syvende sans
og sidder så bare og spræller på krogen
og jeg er en flyvefisk, flyvefisk fri
med flyvende flyvende flyvekemi
og kun fra naturlige kilder

Efter forslaget er faldet går man videre til næste punkt på dagsordenen.

Kor recitativ

Genvalg af bestyrelsen (og valg af suppleant)

Med beretning og debat veloverstået
er der kun et enkelt punkt
der skal vælges en bestyrelse for klubben
og en enkelt suppleant

Alle genopstiller ganske som sædvanligt
ingen overraskelser
Det er Benjamin, Maria, Peter Arthur,
Tommy og Veronica

Og så skal vi bare finde suppleanten
er der en der melder sig ?

*(Tavshed og ubevægelighed i 5 - 10 sekunder, så rækker en fra koret hånden op,
det er suppleanten)*

Det var da dejligt
der var en der meldte sig
tag en for holdet
det er vel en borgerpligt
borgerligt ombud

i Vårsager Idrætsforening

blackout

Akt 2: SVAMPETUREN & NORMALFORDELINGSKURVEN

Tommy K synger med lidt hjælp fra koret

Naturbarnet

T: Naturen er levende, jeg lever med
hvert strå og hvert sandkorn skal føjes og fejes og fyges
Det er stadig naturbarnets nysgerrighed
det er stadig naturbarnets nysgerrighed
Kan det ædes ?
Kan det kneppes ?
Kan det ryges ?

Med øjne og ører så store som skårede kopper
og næsebor åbne for vejr og for vind
og sådan set tror jeg og håber jeg aldrig det stopper
jeg lever og ånder og suger det ind
og noget er himmels vidunderligt, noget er skrammel
det hele skal prøves, det hele skal med
sån var jeg som knægt og sån er jeg da stadig som gammel
hvorfor sku jeg prøve at lukke det ned

T + Kor: Naturen er levende, jeg lever med
hvert strå og hvert sandkorn skal føjes og fejes og fyges
Det er stadig naturbarnets nysgerrighed
det er stadig naturbarnets nysgerrighed
Kan det ædes ?
Kan det kneppes ?
Kan det ryges ?

T: Mit liv er en chance, en chance for mer åbenbaring
som perler lagt ind i et indviklet spor
og så skal der plukkes, jeg taler af bredfyldt erfaring
naturen og livet har dækket mit bord
det kunne forsure men det kunne osse forsøde
min barndom, min ungdom, mit spraglede liv
jeg indtog det hele og tog hvad der kom mig i møde
det gik op og ned i mit klatrestativ

T + Kor: Naturen er levende, jeg lever med
hvert strå og hvert sandkorn skal føjes og fejes og fyges
Det er stadig naturbarnets nysgerrighed
det er stadig naturbarnets nysgerrighed
Kan det ædes ?
Kan det kneppes ?
Kan det ryges ?

Kor: Ud - ud - ud, vi pakker det ud - ud - ud
- ud - ud, vi pakker det hele ud

Koret sætter scenen hjemme hos Peter Arthur og Maria med et recitativ

Hjemme hos Peter Arthur og Maria

I et helt fornuftigt hus af gule mursten
har de levet som familie i over tyve år
efter ungerne er flyttet har de plads nok
de kan danse, hvis de ville, og det vil de af og til

De kan nærmest skue ind i evigheden
Peter Arthur og Maria kom jo tidligt på pension
dengang byens skole lukkede for alvor
de gik fra med ventepenge og har rigeligt med tid

Deres hus er lagt i udkanten af byen
der hvor stadig nogle grunde ligger ubebygget hen
deres udsigt er så stadigt uspoleret
de har været svineheldige, det ved de osse godt

Maria og Peter Arthur synger en duet

Normalfordelingskurven

M: Jeg går en tur i skoven og ser hvad jeg kan finde
det gør mig glad, der finder jeg en særlig ro
jeg er en gennemsnitlig og pensioneret kvinde
der nyder at vi ikke er der begge to
så kommer jeg tilbage med alt det jeg har fundet
og opfyldt af mit møde med den rene skov
jeg ved du venter på mig, jeg ved vi er forbundet
og jeg har fået dækket mit naturbehov

PA: Og husk din kurv med fire rum til urter og til svampe
det ender vel med dejlig mad når svampene er møre
og du kan finde nye friske stier du kan trampe
du kommer hjem til mig med mad, det plejer du at gøre
jeg elsker du går ud med kurv
og jeg er morsom når jeg kalder den normalfordelingskurven

M: Men svampene skal findes på hemmelige steder
de lever jo, de flytter sig fra år til år
det er en forudsætning for den slags gratis glæder
så jeg ved ikke noget om hvor langt jeg går
du ved at jeg er stædig, jeg gør hvad turen kræver
og finder ind til kernen af det bedste sted
det plejer da at virke, jeg ved jeg overlever
så kommer jeg igen, og jeg har maden med

PA: Og husk din kurv med fire rum til urter og til svampe
det ender vel med dejlig mad når svampene er møre
og du kan finde nye friske stier du kan trampe
du kommer hjem til mig med mad, det plejer du at gøre
jeg elsker du går ud med kurv
og jeg er morsom når jeg kalder den normalfordelingskurven
normalfordelingskurven
normalfordelingskurven
normalfordelingskurven

Koret beskriver en erindring i et recitativ, og Tommy synger lidt med
Guldsmeden & Nonnen

Kor: I samme time går Tommy ud i skoven
det gør han af og til når vejret er i orden
og her i skovbrynet husker han på noget
en fjern erindring fra hans egen læretid

T + Kor: Og her i skovbrynet er det til at ånde
jeg er mig selv og jeg skal ikke gå til hånde
den røde guldsmed og den orange nonne
de flyver aldrig aldrig ind i noget net

Kor: Et stykke væk får han øje på Maria
der sanker svampe i sin kurv til aftensmaden
hvis hun er Rødhætte, så er han vist ulven
han smiler langsomt og skal hen og hilse på

Han venter lidt - -

Tommy K synger med lidt hjælp fra koret

Den grimmeste ælling

T: Du ramte min sjæl som en blomst mod mit bryst
en rose der stadigvæk skyder
din alder er med dig så længe dit sind er så lyst
jeg ved godt hvor kunstigt det lyder
måske er det underligt, nærmest lidt klamt
men jeg er uhjælpeligt ramt
og hvad skal jeg så med, og hvad skal jeg så med

T + Kor: En velformet, velplejet, vellykket krop
som dannet og vasket i vælling
Nej skænk mig en tår af din skårede kop
forbliv som min grimmeste ælling
den ægte fortælling, den grimmeste ælling

T: Den ægte, den jordbundne klare profil
og duggen der drypper fra hagen
og sangen der driver diskret fra dit lodrette smil
langt ude på eftermiddagen
der står du i modlys, i smuk silhuet
og jeg spræller her i dit net

T + Kor: og hvad skal jeg så med, og hvad skal jeg så med
En velformet, velplejet, vellykket krop
som dannet og vasket i vælling
Nej skænk mig en tår af din skårede kop
forbliv som min grimmeste ælling
den ægte fortælling, den grimmeste ælling

T: Jeg håber du ikke kan høre min sang
jeg håber du mærker min sang
jeg håber du ikke kan høre min sang
jeg håber du mærker min sang

T + Kor: og hvad skal jeg så med, og hvad skal jeg så med
En velformet, velplejet, vellykket krop
som dannet og vasket i vælling
Nej skænk mig en tår af din skårede kop
forbliv som min grimmeste ælling
den ægte fortælling, den grimmeste ælling

Tommy og Maria mødes og synger duet, koret både synger og reciterer med
Pas på duften af jord

T: Jamen pudsig at vi lige skulle mødes her
hvor vi begge gløder i jorden for at lede efter svamp
mon det så er helt tilfældigt, eller mon det er
noget skæbnetungt der hylder sig i røg og damp

M: Jeg tror ikke på en skæbne, men jeg elsker jord
jeg kan mærke den er levende, den taler til min krop
og jeg nyder når det hele pibler frem og gror
og det virker da som om du osse selv er groet op

T: Men det står da klart i stjernerne og fiskens flugt
det står skrevet alle steder hvor jeg kigger efter skrift
hvis ikke du kan læse det, så bare lugt
det er duften af det hele, og nu driver det af drift

M: Jeg er ikke ude efter nogen skæbnestund
når du taler sådan til mig står klicheerne i kø
jeg vil jage her ved jorden, jorden er min bund
hele kloden er en have og jeg er et lille frø

Kor: PAS PÅ - PAS PÅ - PAS PÅ

T: Du bemærker denne svamp er både grøn og rød
og du mærker blodet bruse i dens sære farvespil
hvis du spiser denne svamp er det den visse død
hvis du nøjes med at snuse blir du liderlig og vild

og døden blir den lille

M: Duften af fugt, duften af grønt, duften af jord, lugten af bund
M+T: Duften af fugt, duften af grønt, duften af jord, lugten af bund

Kor: og svampen er plukket og duften er drukket
og I skal forskånes for flere detaljer
men myrerne flygtede, skovbunden bar

*(bassen lægger en bund af puls og akkordrundgang, trommer og guitar har
samtidige soli)*

Kor recitativ

Turen hjem til huset

Det her skal da fordøjjes
og trækkes ind i kernen
før det kan eftertænkes
så derfor går hun langsomt,
Maria, hjem til huset
hvor Peter Arthur sidder
og tror hun snart vil komme
med kurven fuld af svampe
og børste dem helt rene
og strege dem smukt gyldne
og hælde fløde over

Hvad er det lige der er sket
og kan hun være det bekendt
var det her noget ubekendt
og kan han, kan han høre det

Hun hører allerede
hans rytme og hans tanker
og hun går stadig langsomt
og tænker næsten ikke
og hører hvad hun siger
før hun har åbnet munden,
før hun igen er hjemme
det lyder ikke rigtigt
og han forstår det ikke
og hun forstår det ikke
og ingen kan forstå det
det var det fine ved det

Nej, fint er det forkerte ord
det hører ikke hjemme her
Der er da tørt konkrete ord
der bedre kan beskrive det
Hvad var det så, helt ærligt talt

Det skifter hele tiden
det hjælper ikke noget
at gå så satans langsomt
og fuglene de flyver
og de kan bare flyve
de rager ikke hende
hun ser dem næsten ikke

Så fatter hun om hanken
hun skal jo stadig bære
normalfordelingskurven

Og ganske usædvanligt
er turen hjem til huset
nu længere at traske
end turen ud har været

Maria går hjem i ambivalent humør og synger, et par steder hjulpet af koret
Hvor gerne jeg end ville

M: Det var da et mirakel, og det var noget værre lort
nu skal jeg hjem og nu skal jeg fortælle
hvor gerne jeg end ville, så kan det ikke glemmes bort
for gjort er gjort og det skal osse gælde

M + Kor: Maria fik lidt tømrersvend
og hun vil gøre det igen

M: Det lover jeg mig selv

M: Det groede så livligt i skovens dybe stille bund
på yderside og på inderside
hvor gerne jeg end ville, så kan jeg ikke holde mund
det her skal Peter Arthur ha at vide

M + Kor: Maria, det er osse mig
et andet sted på ukendt vej

M: jeg kender da mig selv

M: Det er naturens storhed, jeg er en svamp, jeg er et dyr
og jeg gik helt bersærk om totempælen
hvor gerne jeg end ville, så kan jeg ikke holde styr
på det der sker i kroppen og i sjælen

M + Kor: Maria fløjter selv sit kald
så hele verden ved hun skal

M: og det er da mig selv

Men da Peter Arthur hører hvad der er sket blir han ikke glad. Han synger

Den er gal

Den er gal, den er gal
en forloren piedestal
jeg har tænkt det hele tiden, hendes vej var for befærdet
den er gal, den er gal
jeg er ikke genial
men jeg vidste det dybt inde i det sorteste af hjertet

Det er jordskælv og vulkanudbrud, mit hus, min have revner
det er ragnarok for åbent blus
et kaotisk diagram der overstiger mine evner
eller spiller de mon mig et puds
Kørt ihjel, kørt ihjel
nej, det er hun ikke, vel
det er bare mine lignelser der bryder ud og flyder
kørt ihjel, kørt ihjel
nej, det siger da sig selv
og jeg hører hvad hun siger og jeg ved hvad det betyder

Det er sket med mig og hende, det jeg ikke ville fatte
det er ragnarok der er brudt ud
det er hende der forlader og jeg er den efterladte
er det mig der er en sølle klud

Den er gal, den er gal
det er mig der er normal
det er mig der må betjene mig af snusfornuftens stemme
den er gal, den er gal
og jeg er bestemt banal
i betydningen 'almindelig', det skal jeg ikke glemme

Den er gal, den er gal
det er mig der er normal
den er gal, den er gal
det er mig der er normal
det er mig der er normal
det er mig der er normal

Maria og Peter Arthur har en duet der ender med en slags brud
Evigheden er så lang - måske

- M: Når der skal gives nok engang
så er det bedst hvis kortene blir blandet
når evigheden er så lang
er der vel osse tid til noget andet
det vi har haft, det har vi haft
og det har vi vel stadig osse med
imens vi drikker blandet saft
og svømmer i en større evighed - måske
- PA: For mig er det du står og siger - så helt og dybt godnat
et forhold uden hold er kun et for
og så er det forladt
og det vi to har haft har du forladt
- M: Nej du skal altså vente lidt
og så måske, så kommer jeg tilbage
du ved du er min nummer et
og har vel osse noget du skal jage
det blander jeg mig ikke i
og du kan gøre som du finder bedst
det ender jo med garanti
måske får vi en genforeningsfest - måske
- PA: For mig er det du står og siger - så helt og dybt godnat
et forhold uden hold er kun et for
og så er det forladt
og det vi to har haft har du forladt
ja, det vi to har haft er nu forladt
jeg håber du blir lykkelig
jeg ved, det blir jeg ikke

Maria har et kort intermezzo, hun synger

Maria Papfigur

Ja, jeg er en papfigur
en papfigur, en papfigur
ja, jeg er en papfigur
hver gang jeg træder frem

Jeg er meget meget mere end jeg synger om
end jeg drømmer om at synge om (*lægger stikkerne og synger kun*)
for dig - for dig - for dig

Det er mig der synger her
og uanset hvor flad jeg er
vil I se skævt til mig fra alle vinkler (*tager stikkerne op igen og spiller med*)

Peter Arthur har en trist arie (indtil koret sætter forestillingen på pause)

Knive & Tænder

Det kan ske - det kan ske - det kan ske - det er sket
at lynet slår ned fra det lysende himmelblå tomrum
og hvem så det komme, den falske profet,
det lysende himmelblå himmelblå himmelblå tomrum

Det holdbare, det kan jeg holde
det flygtige, det må forlade mig
og nu er det blevet min rolle
at jeg er den mand der skal hade dig
det er sgu så svært, det er sgu så svært
det er sgu så skærende svært
 min kone forlader mig, jeg blir alene
 her går jeg, her går jeg og klipper min plæne
 det brænder i halsen, det brænder, det brænder
 som smagen af græs mellem knive og tænder
 knive og tænder - og smagen af græs

Nu er mine udsigter matte
mit udsyn er tåget, jeg ser så lidt
og jeg har så svært ved at fatte
hvad kunne dog drive det her så vidt
det er da for dumt, det er da for dumt
det er uforståeligt dumt
 min kone forlader mig, jeg blir alene
 her går jeg, her går jeg og klipper min plæne
 det brænder i halsen, det brænder, det brænder
 som smagen af græs mellem knive og tænder
 knive og tænder - og smagen af græs

knive og tænder - og smagen af græs
VAR DET DET ?
JA, DET VAR DET
DET VAR DET DER VAR

Unisont råb fra koret:

Og så er der pause til glæde for de tørstige og tissetrængende

**blackout og tæppe
lyet i salen blir tændt**

Akt 3: TÅRNURET & TOPKAPNINGEN

Kor recitativ

Veronica henter hjælp

Der kommer hun, Veronica
og banker på hos Benjamin
hun har et tårnur fyldt med rust
i sit missionshus vestergavl

Og Benjamin er stadigvæk
mekaniker med hud og hår
det er hun ganske sikker på
så han kan sikkert hjælpe med
at få det til at gå igen

Han går da med, naturligvis
han skal da se på skaderne
og se hvor slemt det er

Tilbage ved missionshuset synger Veronica

Tårnur blues

Mit tårnur der har gået sammen med mig meget længe
og det er godt og brugt, så det er altså ved at trænge
det sækker bagud - og jeg er bagud - på tid

Det lyder jo som tandhjul der skal til at skære tænder
jeg tror bestemt mit tårnur ville elske dine hænder
det er lidt rustent - og skal vist hjælpes - i gang

You can do the job mister Handy Handy Handy
det er jeg sikker på
sikker - sikker - sikker - sikker
og så håber jeg det tikker
det er jeg sikker på

Min tillid til dit håndelag er nærmest ubegrænset
du får det da i gang når det er blevet smurt og renset
så jeg kan komme - på omgangshøjde - igen

Og Benjamin vil da gerne hjælpe. Han synger

Wienerstige

Selve tårnet er jo ikke meget større end en hat
men det sidder altså i sig selv lidt højt
det er ikke lige til at se på værket og få fat
og få pillet der hvor det er blevet sløjt
Jeg har pillet mekanikken siden før jeg fyldte tyve
jeg har altid hjulpet hjulene i gang
men så må jeg stå på noget, jeg har aldrig lært at flyve
jeg er mere til stillads end vingefang

Og det kilder da i hænderne, de nyder at få fat
jeg vil gerne gøre gavn som hverdagshelt
hvis din tid går helt i stå, så kan det aldrig blive nat
dit problem er både vigtigt og reelt
det er tiden der skal sørge for at natten følger dagen
så det nytter ikke værket går i stå
hvis du har en wienerstige vil jeg gerne se på sagen
hvis du har en wienerstige kan jeg nå

Men i mellemtiden sker der da osse andet i byen. Koret bryder ind med et kort recitativ

I mellemtiden

I mellemtiden vader Tommy K om i sin have
et træ er blevet lidt for højt og skygger fælt for solen
hvis nu Maria flytter ind, så er det da i vejen
han er måske lidt tåget, det er osse hen på dagen
men intet skal forhindre ham i at gå i gang

Tommy K synger med lidt hjælp fra koret

Vårsager Topkap

T: Det træ er for højt, det skal topkappes først
inden jeg tør fælde
træer kan jo hælde
jeg skal måske sprælle
jeg henter min stige, den sav der er størst
kravler op i kronen
og i mikrofonen
får I kammertonen

T + Kor: Vårsager Topkap
tjep - tjep, klap - klap
Vårsager Topkap
tjep - tjep - klap

T: I ser det jo selv at jeg ikke er sløv
T + Kor: jeg drikker min røg, jeg drikker min røg
T: men jeg dækker sgu aldrig min røv
 Jeg ordner selv træet fra top og til rod
T + Kor: jeg drikker min røg, jeg drikker min røg
T: men jeg viser sgu styrke og mod
T + Kor: Vårsager Topkap
 tjep - tjep, klap - klap
 Vårsager Topkap
 tjep - tjep - klap

T: Det håbløse udkrads kan sagtens ta fat
T + Kor: og drikkes om røg, og drikkes som røg
T: jeg er stadigvæk mand for min hat
 med åben bevidsthed og nerver af stål
T + Kor: jeg drikker min røg, jeg lever i røg
T: ryger fremad mod ukendte mål
T + Kor: Vårsager Topkap
 tjep - tjep, klap - klap
 Vårsager Topkap
 tjep - tjep - klap

T: Det er evident at jeg ikke er sløv
 og jeg dækker aldrig min røv

Og samtidig synger Benjamin og Veronica hvor de nu er med lidt hjælp fra koret
Tårnur Mekanik

V: Stik dit hoved op i tårnet til en udbredt horisont
 find nu stedet der får værket til at knirke
 'cause you never saw me naked and you never kissed my cunt
 men nu stræber du, nu skal det altså virke
 måske skal der skiftes noget eller bare smøres lidt
 måske bare en sjat WD40 eller rævefedt
 hvad ved jeg om mekanik - hvad ved jeg om mekanik
 hvad ved jeg - om mekanik - prik - prik

B: Det er så man næsten kan ønske sig lille
B + Kor: der er ikke meget plads i sån et tårnur
B: jeg tror jeg må skiftevis kigge og pille
B + Kor: men der er da meget rart i sån et tårnur
B: det er smukt, det knirker bare
 og det kan jeg sagtens klare
 og jeg nyder sgu at være i dit tårnur

V: Tal nu ikke til hans mave eller han røde blod
jeg skal ikke være nogen åben baring
jeg skal tale til hans kunnen, til hans hånd og til hans fod
til hans hjælpsomhed, hans håndværk og erfaring
lad ham pusle med detaljerne i tårnets gamle værk
lad ham finde al sin styrke netop der hvor han er stærk
hvad ved jeg om mekanik - hvad ved jeg om mekanik
hvad ved jeg om - mekanik - prik - prik

B: Jeg står ganske trygt når du holder min stige

B + Kor: der er både mål og midler i et tårnur

B: og mere behøver du ikke at sige

B + Kor: der er brug for ægte håndværk i et tårnur

B: du kan se hvad det betyder

og du kan vel se jeg nyder

at stå her med næsen oppe i dit tårnur

V: Hele huset er lidt stort og du skal vide det er svært
der er mange meter der skal holdes rene
jeg blir heller ikke yngre, så det er da ikke sært
at det kniber med at klare det alene
og så er der osse haven, den gror til og blir for tæt
og et fortov der skal holdes, det er heller ikke let
her er brug for håndelag, ikke for at virke svag - (men)
jeg har brug for håndelag.
Dit håndelag. Punktum.

Koret blir igen opmærksomme på Tommy i et recitativ og lidt sang sammen med ham

Hvil i fred

Hvad var det for et vræl fra Tommys have

hvad var det for et vræl

hvad var det for et vræl

vi iler til og kigger

vi kommer for at hjælpe

Og Tommy ligger der med træets krone

og stigen ligger ned

den er vist væltet med

vi iler til og kigger

og undersøger sagen

Og der er intet åndedrag

og der er intet hjerteslag

så ved vi han er død

og det er da lidt tidligt

at vide han er død

T: så hulker de, så skriger de
Kor: Hvil i fred
T: så snøfter de, så siger de
Kor: hvil i fred
T: Men lad mig så få lov at dø i fred

og inden den endelige udånding skal vi lige have Tommys intermezzo

Tommy K Papfigur

Ja, jeg er en papfigur
en papfigur - en papfigur
ja, jeg er en papfigur
hver gang jeg træder frem
men nu er det vist lidt sent at bringe frem

(han lægger sig på ryggen og spiller sin afskedssolo på guitaren, og synger derefter lidt videre)

VAR DET DET ?
JA DET VAR DET
DET VAR DET DER VAR

(og det afbrydes øjeblikkeligt af et kort recitativ fra koret)

Kor: og i dette øjeblik
er tårnuret begyndt at gå

og Benjamin og Veronica synger unisont, nu kun akkompagneret af bas og trommer, og til allersidst synger osse koret med

Vårsager Tårnur

Det virker fra toppen
helt ned under hælen
det virker i kroppen
det virker i sjælen
det virker på landet
og i metropolen
i regnen, i vandet
og op under kjolen
det virker - det virker - det virker
Vårsager tårnur virker

Det virker på noder
det virker på pauser
og alle de koder
der ikke forbavser
det virker i snegle
med huse på ryggen
det virker i spejle
det virker i skyggen
det virker - det virker - det virker
Vårsager tårnur virker

B + V + Kor: Tiden virker igen - igen
 tiden er synkroniseret
 tiden virker igen - igen
 tiden er synkroniseret
 tiden virker igen - igen
 tiden er synkroniseret

og koret lukker dette akt af med et recitativ

Så vi kan komme videre

og det er da for plat at tro
at Tommys sjæl nu går igen i uret

Nej, nu må suppleanten frem
(bas og trommer spiller videre, suppleanten bryder ud af koret og går frem og ser på Tommy der ligger der helt stille på ryggen med sin guitar om halsen)
og Tommy K må bæres ud
(Peter Arthur og Benjamin går hen og løfter Tommy op, suppleanten tager guitaren af ham og tager den selv på, mens de to andre slæber Tommy om til koret, hvor han overtager suppleantens plads. Suppleanten har fået guitaren på og spiller lidt med)

Det der kan vi da leve med
så vi kan komme videre

Vi slukker lige lyset lidt
så kommer vi tilbage
med slutning og finale
og vores happy ending

Blackout

Akt 4: **HAPPY ENDING**

Kor recitativ

Benjamin flytter

Så nu er alle tråde lagt
og knuderne skal slås
den sidste handling brænder ud
det er finaletid

Så hvem kan leve lykkeligt
til livet rinder ud ?

og finder vi et nyt problem
at hænge klippen på ?

Altså:

Veronica har nu lagt an
i henvend tyve år
først nu er sigtet helt præcist
og bukken blevet ramt

Så Benjamin har solgt sit hus
og det var betalt ud

han har en del kontanter med
til resten af sit liv

Benjamin synger

En anden anden

Jeg glæder mig i denne tid
den er høj, den port er vid
og der er stræbepiller
dem fik jeg aldrig øje på
da mine øjne var for små
bag meget mørke briller

Man skal jo høste hvad man får
jeg er da ikke født i går
ej heller dinosaur
og mens jeg tar det næste træk
har jeg min fortid stadigvæk
i hele mit kadaver

Så tror da fanden - at man kan glædes
et andet dørtrin - en ny entré
en anden anden - er anderledes
måske er det slet ikke værre end det
slet ikke værre end det

Jeg er jo ikke kun et sår
og jeg er nået frem til hvor
kaninerne skal sluges
Det ligner næsten kærlighed
jeg fandt et sted, igen et sted
et sted hvor jeg kan bruges

Så tror da fanden - at man kan glædes
et andet dørtrin - en ny entré
en anden anden - er anderledes
måske er det slet ikke værre end det
slet ikke værre end det

Veronica synger

Velkommen Benjamin (her kan du langtidsparkere)

Velkommen, velkommen, velkommen, velkommen Benjamin
nu kan vi blande os, både genever og brændevin
skåle og danse og fejre, og jeg vil traktere
Som en var jeg en og som to er vi flere
sån skal det være, sån skal det være
her må du gerne parkere,
langtidsparkere med mere

Nu vil vi to osse gerne være tandhjul i et værk
sådan er jeg stædigt stærk og du er osse stadig stærk
vi har stadig blod i årerne og stadig blod på tanden
vi har stadig plads i livet til det ene og hinanden

Velkommen, velkommen, velkommen, velkommen Benjamin
nu kan vi blande os, både genever og brændevin
skåle og danse og fejre, og jeg vil traktere
Som en var jeg en og som to er vi flere
sån skal det være, sån skal det være
her må du gerne parkere,
langtidsparkere med mere

Vi er patina i farver, vi er ikke kun forfald
og jeg vidste der var meget mere inde bag din skal
jeg har set det æg for længst, og det var længe der sku ruges
Det kan være vi er brugte, vi kan stadig osse bruges

Velkommen, velkommen, velkommen, velkommen Benjamin
nu kan vi blande os, både genever og brændevin
skåle og danse og fejre, og jeg vil traktere
Som en var jeg en og som to er vi flere
sån skal det være, sån skal det være
her må du gerne parkere,
langtidsparkere med mere

Og vi har da været børn og grønne, yndige og rå
vi er nok lidt mere modne, lad os se hvad vi kan nå
vi skal sikkert ta os sammen når vi spiller vores roller
Jeg forventer ikke noget, og så håber vi det holder

Velkommen, velkommen, velkommen, velkommen Benjamin
nu kan vi blande os, både genever og brændevin
skåle og danse og fejre, og jeg vil traktere
Som en var jeg en og som to er vi flere
sån skal det være, sån skal det være
her må du gerne parkere,
langtidsparkere med mere

Benjamin og Veronica synger duet

Når lykken er langsom (så holder den længe)

B: Når lykken er langsom så holder den længe
V: det hjælper at længes, det hjælper at trænge
B: nu blir vi belønnet for trang og for venten
B + V: og nu indkasserer vi renten

B: Som vinen skal lagres i år før den drikkes
V: som tyren skal tirres en tid før den stikkes
B: som fisken på krogen for enden af snøren
B + V: og gæsten der banker på døren

V: Som softice skal spises i frostvejr og kulde
B: som ikke at huske præcist hvad man skulle
V: som yndig forvirring i stædige viljer
V + B: i gamle forsvundne familier

V: Når lykken er langsom så holder den længe
B: den hurtige lykke, den koster kun penge
V: Vi landede her. Og den evige lykke
V + B: Den synger vi bare et stykke

Kor recitativ

Sammen igen

Og er der mon en klippe mer
ja, er der mon en klippe mer
at hænge nogen på
og er den klippefast ?

Altså:

Se Peter Arthur Jacobsen
og hans Maria Jacobsen
der selv med fødenavnet Dyhr
er sammen med sin mand igen

De bor i deres etplanshus
det kan de blive gamle i
det er der ingen trapper i
og heller ingen stiger
for Guds skyld ingen stiger
for Guds skyld ingen stiger

Peter Arthur synger

Ro på

Så vi er landet igen og der er ro på
og vi har begge to taget hjemmesko på
når vi hører et suk fra lavinerne
kan vi sidde her bagved gardinerne
vi skal ikke vide hvor
alt det andet foregår
hele verden ånder roligt ud og ind

Det var kun en meget lille flyvefisk der fløj forbi
kemisk ladede visioner uden blivende værdi
og en skovbund er for blød en grund til rigtigt byggeri
der for alvor kan ta fra
når den rammes af en kastevind

Da det hele kom til stykket var der ingen romantik
der var ingen åbenbaring og vidunderlig musik
nej, i sidste ende var det blot en lurvet listepik
der igen er listet af
da Alvoren satte ind

ej, sikkelej, slikkeladetus
det var bare en film siger far
og farmand er så rar

Så er vi landet igen og der er ro på
vi har en relation vi igen tør tro på
ingen truende fly kommer brummende
ingen mystiske udefrakommende
her er ingen lystne hvin
heller ingen dumme grin
hele verden ånder roligt ud og ind

Maria synger (mest for sig selv)

Blåbærtærte & Minder

Det var godt nok nogle dage i en rus
indtil tømrersvenden slog sig selv ihjel
og nu er jeg vist tilbage i mit hus
i min egen stol og ligner mest mig selv
det er nok lidt mere hygge end for sjov
men det dækker i hvert fald mit tryghedsbehov
her ved kaffen og ved Irmis suveræne blåbærtærte
må jeg gemme mine minder helt dybt inde i mit hjerte
hvor de ligner - violette - pletter

Og på bunden er jeg sikkert ganske tam
når mit blodomløb igen er lagt i rør
jeg skal samle svampe, ikke møde ham
når jeg går en tur med kurven lissom før
det var dengang uden bølgegang og stress
og jeg var for det meste tilpas og tilfreds
her ved kaffen og ved Irmis suveræne blåbærtærte
må jeg gemme mine minder helt dybt inde i mit hjerte
hvor de ligner - violette - pletter

Det kom udefra som rytmen i en dans
men herinde var der osse resonans
det var noget på det meget korte stræk
men i længden skal det bare gemmes væk
det er noget jeg har nået at få med
og jeg ved at det ligger derinde et sted
her ved kaffen og ved Irmis suveræne blåbærtærte
må jeg gemme mine minder helt dybt inde i mit hjerte
hvor de ligner - violette - pletter

Maria og Peter Arthur synger en tостemmig duet (hele vejen igennem)

Ude & Hjemme

Vi har da efterhånden lært at se de smukke farver
og se på sommerfugle mens vi ignorerer larver
så tænker vi på Baggesen og lidt på Oehlenschläger
men allermest på Heiberg, det er skønheden der drager
vi holder da af eventyr, lidt frækt og lidt forbudt
hvis bare der er sat en happy ending på til slut

Videre, videre, viden om, vidt
ved vi mon hvem, hvad og hvor det vil medføre hen
nok lidt for meget og nok lidt for lidt
frem og tilbage og ude og hjemme
ude og hjemme igen

Vi har da lært hvordan man undgår alt for mange kanter
og sætter parenteser om de skarpe konsonanter
vi holder da af kaffe og vi elsker at få kage
vi havde vores ungdom i de gode gamle dage
vi ved vi har gjort vores, og vi ved vi har sat frø
vi blir i lykkelandet til den dag vi selv skal dø

*(refrainet spilles først instrumentalt, men så synger de det alligevel
osse)*

Videre, videre, viden om, vidt
ved vi mon hvem, hvad og hvor det vil medføre hen
nok lidt for meget og nok lidt for lidt
frem og tilbage og ude og hjemme
ude og hjemme igen

Peter Arthur synger osse lige sit intermezzo (og koret hjælper til sidst)

Peter Arthur Papfigur

Ja, jeg er en papfigur
en vattet smørpik papfigur
ja, jeg er en papfigur
hvor end jeg træder frem

Jeg er ikke meget mere end jeg synger om
end jeg drømmer om at synge om
jeg skal ikke vide noget om mit indre liv
og om sandets vilde flugt

Ja, jeg er en papfigur
en papfigur - en papfigur
ja, jeg er en papfigur
hver gang jeg træder frem

PA + Kor: VAR DET DET
JA DET VAR DET
DET VAR DET DER VAR

blackout

Akt 5: EPILOGISK EFTERSNAK OG SANG

En person i koret foretager den traditionelle præsentation (reciterer altså ikke og synger ikke)

Rollen som Peter Arthur Jacobsen blev sunget af: _____

Rollen som suppleant blev spillet af: _____

Rollen som Maria Jacobsen, født Dyhr blev spillet og sunget af: _____

Rollen som Veronica Brueghel blev spillet og sunget af: _____

Rollen som formand Benjamin Clausen blev sunget af: _____

Rollen som Tommy K blev spillet og sunget af: _____

I koret af indbyggere var vi: _____

osv

og koret har naturligvis sit lille intermezzo

Papfigur

Vi er en stor papfigur
en papfigur - en papfigur
vi er en vild papfigur
et kompliceret net

Vi er meget meget mere end vi synger om
vi er meget meget mere end vi drømmer om
vi ved det ikke selv

Psykologisk usandsynligt, skåret skarpt og konsekvent
og nu skal vi til at slutte, mere får vi ikke vendt
vi er blot - en - fore - stilling

Vi er vores forestilling
givet uden særbevilling
så den har vi ikke overtrådt

vi er fra en lille flække
og vi håber det kan række
og vi håber I har haft det godt

og de fire solister synger sammen med hele koret (måske som en slags erkstranummer)

PostFinale

Her er finalens morale
meningen med hvad I lige har set
"Selv i det yderst banale
findes der indviklet kausalitet"

Hvert enkelt pjask skaber bølger
sammen som mængder af ringe i vand
hvert enkelt korn kan få følger
dem er der nok af i flyvende sand

Her går finalen i stykker
vildført i villig i vild konsekvens
vognlæs af sandkorn der dykker
ringe i vandet i interferens

Vi skærer det ud i papfigur
det tamme vildt i fri dressur
i Vårsager Topkap & Tårnur

Vi beklager os ikke

Tæppe

EPILOGISK EFTERSKRIFT

Historien her udspiller sig tydeligvis i 90'erne, så nostalgien her handler tydeligvis om de sene 60'ere og begyndelsen af 70'erne, de gode gamle dage hvor osse vi ude i landet og de små byer var unge nok til at drømme om en bedre fremtid. Og nu hen i det nye årtusinde kan vi så se de unge fra 90'erne drømme sig tilbage til deres gode gamle dage og få det perspektiv på. De unge røvhuller fra 80'erne vil vi til gengæld ignorere her. De regerer stadig landet, men de må af helt naturlige årsager være på vej ud. Håber jeg da stadigvæk.

Hvis denne forestilling eventuelt er kommet til at citere andre, er det fordi jeg har været uopmærksom, og det beklager jeg. Der hvor den citerer sig selv er det til gengæld helt bevidst.

*Kærlig hilsen
Preben*